

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Anica Milivojević

Tožena stranka: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 56 in 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotujeta določbam Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s mednarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine br. 72/2017) (zakon o ničnosti kreditnih pogodb z mednarodnim elementom, sklenjenih v Republici Hrvaški z nepooblaščenim upnikom, Uradni list, št. 72/2017), zlasti določbam člena 10 tega zakona, s katerimi se kreditne pogodbe in drugi posledično nastali pravni posli ali posli, ki temeljijo na kreditni pogodbi, sklenjeni med dolžniki (v smislu člena 1 in člena 2, prva alineja, tega zakona) in nepooblaščenimi upniki (v smislu določbe iz člena 2, druga alineja, tega zakona) razglasijo za nične, tudi če so sklenjene pred začetkom veljavnosti tega zakona, od trenutka njihove sklenitve, tako da je vsaka pogodbeni stranka dolžna drugi vrniti vse, kar je prejela na podlagi nične pogodbe, če pa to ni mogoče ali narava tistega, kar je izpolnjeno, nasprotuje vrnitvi, je treba plačati ustrezno denarno odškodnino glede na cene v času izdaje sodne odločbe?
2. Ali je treba Uredbo (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (prenovitev), predvsem njuna člena 4(1) in 25, razlagati tako, da nasprotujeta določbam iz člena 8(1) in (2) Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s mednarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (zakon o ničnosti kreditnih pogodb z mednarodnim elementom, sklenjenih v Republici Hrvaški z nepooblaščenim upnikom), ki določajo, da lahko dolžnik v sporih, ki nastanejo v zvezi s kreditnimi pogodbami z mednarodnim elementom v smislu tega zakona, začne postopek proti nepooblaščenemu upniku, bodisi pred sodišči države, v kateri ima nepooblaščen upnik sedež, bodisi, neodvisno od sedeža nepooblaščenega upnika, pred sodišči kraja, kjer ima dolžnik svoje prebivališče oziroma sedež, ter da lahko nepooblaščen upnik v smislu tega zakona začne postopek proti dolžniku samo pred sodišči države, v kateri ima dolžnik prebivališče oziroma sedež?
3. Ali gre za potrošniško pogodbo v smislu določb člena 17(1) Uredbe št. 1215/2012, in sicer pravnega reda Evropske unije, če je prejemnik kredita fizična oseba, ki je kreditno pogodbo sklenila za vlaganje v turistične apartmaje z namenom opravljanja nastanitvene dejavnosti in ponujanja namestitve turistom v okviru njenega gospodinjstva?
4. Ali je treba določbo člena 24(1) Uredbe št. 1215/2012 razlagati tako, da obstaja pristojnost sodišča v Republici Hrvaški v postopku za ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe, zemljiškoknjižnega dovolila in izbrisa hipoteke iz zemljiških knjig, kadar se zaradi zavarovanja terjatev iz kreditne pogodbe zastavijo nepremičnine dolžnika na ozemlju Hrvaške?

Tožba, vložena 5. decembra 2017 – Evropska komisija/Irska

(Zadeva C-678/17)

(2018/C 022/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P.J. Loewenthal, A. Bouchagiar, agenta)

Tožena stranka: Irska

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Irska s tem, da ni pravočasno sprejela vseh ukrepov za zagotovitev, da bi družbi Apple Sales International in Apple Operations Europe vrnila državno pomoč, ki je bila razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom s členom 1 Sklepa Komisije (EU) 2017/1283 z dne 30. avgusta 2016 o državni pomoči SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), ki jo je Irska odobrila skupini Apple [...] ⁽¹⁾, ni izpolnila svojih obveznosti na pogladi členov 2 in 3 tega sklepa ter člena 108(2) PDEU;
- Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Irska bi morala v skladu s Sklepom Evropske komisije z dne 30. avgusta 2016 v zadevi SA.38373 v štirih mesecih zagotoviti vračilo nezakonite in nezdružljive državne pomoči, odobrene družbama Apple Sales International (v nadaljevanju: ASI) in Apple Operations Europe (v nadaljevanju: AOE). Pomoč je bila posledica dveh davčnih stališč, ki jih je Irska 29. januarja 1991 izdala v korist družb ASI in AOE in ki sta tem družbama omogočila določitev letne svojih obveznosti glede plačila davka od dohodka pravnih oseb na Irskem na letni ravni do leta 2014.

Irska ni zagotovila vračila državne pomoči v štirih mesecih po uradnem obvestilu o sklepu Komisije, kot bi morala. Dalje, Irska še vedno ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvajanje sklepa Komisije.

⁽¹⁾ UL L 187, str. 1.